

Vi lar oss ikke skremme

Taler

Peder Furubotn

Sted

Oslo lagmannsrett

1 Når jeg er møtt frem her i dag, så er det ikke fordi jeg anerkjenner det borgerlige rettsvesen retten til å dømme i den sak som foreligger. Men fordi denne sak - arbeiderklassen og militærstreiken - er et spørsmål av den største betydning for arbeiderklassens revolusjonære oppgave.

5

I den opfordring til militærstreik, som er utsendt av Venstre kommunistisk ungdomsfylking uttales at det ikke er en demonstrasjon som tilsiktes, det er et slag mot den almindelige verneplikt, mot den borgerlige hær, i den hensikt å ødelegge den. Det er således klart, at spørsmålet om militærstreik omfattes med
10 interesse og har betydning for hele arbeiderklassen. Det er selve det maktgrunnlag hvorpå det nuværende samfunns makthavere støtter sig, som der tilsiktes kamp mot.

Hvis den anviste vei var riktig, hvis det var mulig ved militærstreik å ødelegge
15 den borgerlige hær, vilde vårt parti, alle våre medlemmer med hele sin kraft være med og støtte opfordringen til militærstreik. Vi vilde da stille oss side om side med Venstre kommunistisk ungdomsfylking. Borgerskapets hundreder av lovparagraffer vilde hensynsløst bli trampet ned. Vi vilde med hele vår kraft kaste oss inn i arbeidet for å samle den revolusjonære arbeiderungdom fra by og
20 bygd om denne oppgave.

Men vi vil likeså beslutsomt vende oss mot opfordringen om militærstreik når den anviste vei er falsk, når den ikke fører frem til det som tilsiktes, å ødelegge den borgerlige hær som redskap i den herskende klasses hånd. Når vi skal ta
25 stilling til spørsmålet om militærstreik, må vi samtidig ta stilling til det mål, den historiske oppgave arbeiderklassen har å løse. Den oppgave som går ut på å ødelegge den borgerlige hær er et ledd i bestrebelsene for å frigjøre arbeiderklassen fra de kapitalistiske undertrykkere. Å fravriste de nuværende makthavere den politiske og økonomiske makt og legge den i arbeiderklassens

egne hender. Men det er heller ikke nok, å ta stilling til selve målet for arbeiderklassens kamp. Vi må også være klar over og bli enig om de midler som arbeiderklassen historisk er tvunget til å gå for å kunde makte å virkeliggjøre sitt store mål.

35

Historien lærer oss, at all historie er historie om klassekamp. Det er historien om kampen mellom undertrykkere og undertrykte i samfundet. Kampen mellom de som lever på solsiden i samfundet og de som lider og har det ondt. Den klasse som i dag har makten - borgerklassen - har selv en gang ført revolusjonær kamp.

40

Vi husker under den store franske revolusjon i 1798, da kapitalismen fikk sitt endelige gjennombrudd, hvordan borgerskapet stormet frem med våben i hånd og slog ned de gamle makthavere og tilrev sig makten. Den gang var det ikke tale om å føre kampen med "lovlige" eller "fredelige" midler. Brutalt og hensynsløst stormet de frem og slog ned de gamle makthavere. Dere som sitter her i dag og skal dømme den nye, revolusjonære klasses talsmenn, representerer den gamle borgerklasse, som nu holder på å gå sin oppløsning i møte. Den klasse, som selv engang var revolusjonær, som brøt ned alle hindringer, alle fordommer og som kjempet med våben i hånd for å nå sitt mål.

50

Vi kan ikke sammenlignes med borgerskapet, da det tilrev sig makten for å undertrykke og utbytte den arbeidende klasse. Det er ikke vår opgave å skape et nytt klassesamfund. Vår opgave, arbeiderklassens frigjørelse, er den største, den skjønneste i historien. Det er selve klassesamfundet som skal avskaffes, og der skal bygges et kommunistisk samfund. Den unge borgerklasse stormet frem og styrtet de feudale makthavere. Det er også nødvendig at arbeiderklassen lærer sig å storme frem og bryte alle hindringer for å styrte de borgerlige makthavere. Arbeiderklassen må derfor lære sig å bruke de våben som er sterke nok til å beseire fienden og knuse borgerklassen med hele dens statsapparat. Det er betingelsen for at arbeiderklassen kan tre frem og virkeliggjøre sin historiske opgave. De revolusjonære arbeidere er klar over den opgave som foreligger. De vil ikke vike tilbake for å benytte de våben som er nødvendige. Også vi vil storme frem hensynsløst og uten skånsel slå ned de nuværende makthavere. Men våben i hånd må arbeiderklassen fravriste borgerskapet dets politiske og økonomiske makt.

65

Men det er en stor og vanskelig opgave som arbeiderklassen her står overfor. Der er hundreder, ja tusener av fordomme som må overvinnes og tilintetgjøres før arbeiderklassen blir istand til å seire. Men de klassebevisste, revolusjonære

70 arbeidere viker ikke tilbake. De klassebevisste arbeidere vil ikke la sig bedra av de borgerlige makthavere. De lar sig ikke binde av borgerskapets betalte agenter.

Vi kjenner den herskende klasse. Det første borgerskapet foretok sig, da de gjennom revolusjonær kamp med våben i hånd hadde styrtet de gamle
75 makthavere, var å ta alle midler i sin tjeneste for å opdra arbeiderklassen til å bli lydige redskaper for sine interesser. Den herskende borgerklasse benyttet alle midler for å skape en underdanig og lydlig arbeiderklasse. Det var en historisk prosess som ble utført. Hele lovgivningsarbeidet, skolen, kirken, parlamentet blev redskaper i borgerskapets hender. Alt dette blev gjort til et mektig våben i
80 den herskende klasses hender for å bedra arbeidermassene og innpode dem borgerskapets ideer. Det gjaldt å skape en rettsopfatning hos den undertrykte klasse, som svarte til borgerskapets skitne pengeinteresser. Det arbeidende folk skulde opdras til å bli lydige, viljeløse redskaper for den kapitalistiske utbytning. Politi, militær og hele det borgerlige statsapparat blev satt som voktere over den
85 arbeidende klasse. Den kapitalistiske statsmakt fikk til opgave å påse, at arbeiderklassen lot sig bruke som tjenere for de nye makthavere. Lønsslaveriet blev "lovfestet" og utbytningen velsignet og prestepakket. Det var det kapitalistiske samfundssystem, bygget på privateiendomsretten, som blev grunnlagt. Men ut av dette samfundssystem vokset den nye klassemotsetning
90 frem, motsetningen mellem lønsslavene, de besittelsesløse på den ene siden og eiendomsbesitterne, borgerklassen på den annen.

Det var rettsvesenet - dommerstanden - de samme som sitter idag og skal dømme, som fikk den særlige opgave å påse at utbyttersamfundets lover blev
95 overholdt. Det var disse menn som fikk i opdrag å påse at arbeiderne var lydige redskaper for den herskende klasse. Det var disse menn som blev utsett til å være agenter for de nye makthavere, likesom presteskapet blev deres beste støtter. Det var disse betalte agenter, som skulde være den undertrykte klasses åndelige veiledere. Alt blev innstillet på å lenke arbeiderklassen til den blodige utbytning.

100

De revolusjonære arbeideres opgave er å opta kampen mot det samlede borgerskap, å kjempe mot alle de agenter som den herskende klasse har i sin tjeneste. Der må hos arbeiderklassen skapes en ny rettsopfatning. De må løsrives
105 fra den herskende klasses åndelige undertrykkelse, frigjøre sig fra dens ideologiske påvirkning, og opta kampen mot alle de som vil lenke arbeiderklassen til borgerskapet i åndelig slaveri.

110 Vi står i dag som representanter for den nye revolusjonære klasse,
arbeiderklassen. Det er denne klasse som i dag historisk er kallet til å tre frem i
lyset og bygge det nye samfund. For å virkeliggjøre denne store opgave viker vi
ikke tilbake for noget middel. - Fast og besluttosomt bryter vi ned alle hindringer
som står oss i veien. Ingen lidelse, intet offer er for stort når det gjelder å frigjøre
115 oss selv og vår klasse. Hvad borgerskapet mener kan vi ikke ta hensyn til. Vi vil
ikke la oss føre på avveie. Det er arbeiderklassens interesser, de som lider og er
undertrykt, - det er deres mening vi spør efter.

De klassebevisste arbeidere må gi sig selv og sin egen klasse en ny rettsopfatning
120 som svarer til hele arbeiderklassens interesser. Kampen og striden innen
arbeiderbevegelsens rekke går nettopp ut på å løsrive de bånd, som binder
arbeiderklassen til den herskende klasse. Arbeiderklassen må løsrives fra
borgerskapets åndelige undertrykkelse, fra det mektige våben hvormed
makthaverne gjør arbeiderklassen til en lydig og undertrykt klasse i samfundet.
125 De må frigjøre sig fra de illusjoner som er blitt dem påtvunget av utenforstående
krefter. Der må skapes en revolusjonær rettsbevissthet, der må foregå en
ideologisk revolusjon, som er en første betingelse for at arbeiderklassen skal
kunne føre revolusjonær kamp.

130 De borgerlige lovparagraffer, som er blitt til for å tjene makthavernes interesser,
har ingen verdi, har ingen betydning for en revolusjonær arbeider, for en
kommunist. Selve det mål å frigjøre arbeiderklassen overskygger alt annet.
Arbeiderklassen kan ikke lenger finde sig i å være en undertrykt klasse, som lar
sig bruke som utbyttningsobjekt for en håndfull kapitalister. Det er selve
135 maktspørsmålet som er satt på dagsordenen og skal løses. Det er løsningen av
denne opgave som idag er blitt en historisk nødvendighet.

Men denne veldige opgave kan ikke løses ved uvirksomme ønsker og drømme
om et nytt og bedre samfundssystem. Det som kreves er vilje og besluttosomhet,
140 forståelsen av de veier arbeiderklassen må gå for å seire. Det er de klassebevisste
arbeideres - kommunistenes - opgave å komme til klarhet om de midler som må
brukes. De må overskue de historiske veier, som arbeiderklassen er tvunget til å
gå for å bli istand til å styrte de kapitalistiske undertrykkere og bygge op et
kommunistisk samfund. Det er vår, de klassebevisste arbeideres historiske plikt å
145 løse denne opgave. Vi må bryte alle hindringer og stengsler, og bane vei for den
undertrykte arbeiderklasse. Ingen, hverken lagretter, presteskap, politi militær,

svartegarder eller skumle fengsler er istand til å stanse oss i vår fremrykning. Vi kommer til å bryte alle hindringer og bane veien for arbeiderklassens samfund;
150 de klassebevisste arbeidere lar sig ikke skremme, lar sig ikke stanse av borgerskapets fengsler. For den klasse som er på marsj fremad mot sin sociale frigjørelse eksisterer der ingen hindringer. Den bryter sig vei gjennom all motstand.

155 De gamle fredsillusjoner holder nu på å forsvinne hos arbeiderne. De begynner å komme til klarhet over den opgave som foreligger og de begynner å forstå, at det er de selv som er kallet til å løse opgaven. Det begynner å gå opp for arbeiderne, at den avvebningstanke som socialdemokratene arbeider for er grunnfalsk. Denne fredsdrøm tjener bare den herskende klasse og ikke den klasse som har en
160 revolusjonær opgave å løse. Arbeiderklassen begynner å forstå at avvebningslinjen er en illusjon, et bedrag. Militærstreiken er en ektefødt tvillingbror til denne villfarelse, er en konsesjon til borgerskapets klasseinteresser. Derfor er det vår plikt å vende oss mot militærstreiken, fordi militærstreiken er falsk, fordi den ikke tjener arbeiderklassens revolusjonære
165 opgave.

Vendepunktet i arbeiderklassens historie var verdenskrigen, det store bedrag. Millioner og atter millioner av arbeidere blev ofret på kapitalismens blodige alter. Istedenfor å kjempe for sin sociale frigjørelse lot arbeiderklassen sig føre
170 bak lyset, lot den sig bruke som brikker for de imperialistiske makthavere. Verdenskrigen var ingen tilfeldighet, den var en uundgåelig følge av selve det kapitalistiske utbytningssystem, av trangen til å skaffe sig nye utbyttingsobjekter. Det er dette system som er en fare og en ulykke for hele menneskeheten. Det er selve systemet som må slåes ned, som må tilintetgjøres.

175 Under verdenskrigen viste det sig tydelig og klart hvordan arbeiderklassen var blitt lenket og bundet til den herskende klasse. Da gikk det tydelig og klart frem hvilken veldig makt de imperialistiske makthavere hadde over arbeiderklassen. Under begrepet "fedrelandsforsvar" blev arbeiderne lokket ut i krigen av sine makthavere og ikke minst av de borgerlige agenter innen arbeiderbevegelsen, av
180 de faglige reformister og de "aktverdige" socialdemokrater. Det blev kaldt på den undertrykte klasse, som skulde være med, ikke for å kjempe for sine egne interesser, men for å tjene de kapitalistiske røvere. Alle borgerskapets lakeier blev satt i travel virksomhet for å bedra arbeiderklassen og få den til å ofre sitt liv for borgerskapets "fedreland". Det var det store bedrag som blev utøvet mot
185

arbeiderne. Millioner arbeidere måtte ofre sin familie, sitt hjem og sitt liv.

190 Det er mot dette skjendige bedrag, at vi kommunister vender oss. Det er mot selve det system som opretholder og som er en del av dette bedrag, at vi fører vår kamp. For en kommunist betyr borgerskapets "fedreland" intet. De klassebevisste arbeidere er nu fullt klar over, at de har vært bedratt av den herskende klasse. At arbeiderklassens fedreland er noget annet enn borgerskapets fedreland.

195 Borgerskapets fedrelandsbegrep er dannet i borgerskapets interesse. Det tjener deres interesse som herskende klasse. - Men det er ikke arbeiderklassens opgave å tjene sine undertrykkere og stille sig side om side med sine verste fiender. Det vilde være det samme som å gjøre sig til tjenere for borgerskapet og opgi sin egen
200 frigjørelse fra kapitalisternes blodige tyranni. De klassebevisste arbeidere vil ikke la sig bruke som redskaper og kanonføde for makthaverne. Deres opgave er å frigjøre sig selv og hele arbeiderklassen.

Mot hele det nuværende system er det arbeiderklassen fører sin kamp. Mot
205 borgerskapets "fedreland" arbeider vi for å samle den undertrykte klasse i alle land. Vi arbeider for at den undertrykte klasse skal rekke hinannen hånden over landegrensene. Vi vil samle arbeiderklassen i alle land, samle alle de undertrykte millioner og føre dem frem til revolusjonær kamp mot de kapitalistiske utsugere, mot det herskende borgerskap. Arbeiderklassen i de forskjellige land har ingen
210 grunn til å føre krig mot hinannen. De er alle i den samme stilling, den at de er utpint og utsuget av den samme fiende, den samme herskende klasse. Arbeiderklassen har kun en fiende, den internasjonale kapitalistklasse og sine egne hjemlige undertrykkere, borgerskapet, som i dag sitter inne med makten. Det er kun en krig, som arbeiderklassen har interesse av å føre: krigen mot den
215 klasse som holder arbeiderne nede i slaveri. Vi kjenner ikke borgerskapets "ytre" fiender. Vi har i første rekke vår fienden innen våre egne landegrenser. Det er mot den vi ruster oss til kamp.

Vi har også eksempler på hvordan borgerskapet i de forskjellige land står side om
220 side når det gjelder å slå ned den arbeidende klasse. Vi så det i Finland, hvor arbeiderklassen endog hadde erobret flertallet i landdagen innenfor rammen av det borgerlige demokrati, den borgerlige stat. Det lovpriste demokrati var ingen helligdom for borgerskapet, det blev kastet tilside, trampet ned i det øieblikk det ikke lenger tjente til å fremme den herskende klasses interesser. Det var de

finnske kapitalister som rekvirerte tyske bajonetter og soldater for å slakte og myrde sitt eget lands arbeiderklasse. Det var ikke et fredelig borgerskap vi var vidne til, men et blodtørstig borgerskap, som blev til en rasende villdyr i det øieblikk dets maktstilling var truet. De vilde ikke finde sig i at den undertrykte klasse blev frigjort fra sitt slaveri, at den brøt sine lenker. Vi var derfor vidne til at titusener av de beste arbeidere, de mest klassebevisste og offervillige, blev myrdet og sønderrevet av de blodtørstige kapitalister. Tusener av arbeidere blev pint og vansmektet i det kapitalistiske fengsler. Det var et grusomt og blodig drama som blev utspillet.

235

Det samme grusomme drama har vi også vært vidne til i Ungarn, i Tyskland og en rekke andre land. Det er erfaringen som lærer oss, at borgerklassen er ens i alle land, at de ikke viker tilbake for å benytte selv de grusomste midler mot arbeiderklassen i det øieblikk den frigjør sig fra slaveriet og bryter sine lenker. Vi nærer derfor ingen tiltro til borgerskapet. Vi vet hvem det er og hvad arbeiderklassen har i vente. Det er de klassebevisste arbeideres plikt - de forhatte kommunister - å bibringe hele arbeiderklassen forståelsen av hvilken motstander den har å kjempe mot, at arbeiderklassen i alle land må forberede sig på å føre en kamp på liv og død, at det gjelder å ruste sig i tide til det avgjørende slag.

245

Betingelsen for å makte denne opgave er at vi i dag sliter over alle de bånd som binder oss til den herskende klasse. Vi må frigjøre oss selv og hele arbeiderklassen fra borgerskapets åndelige innflydelse. Vi må vekke arbeiderne til opprør, lære dem til å kjempe for sin klasses frigjørelse. Mellem oss og dere som sitter her idag som representanter for de borgerlige makthavere er der ingen bro. Her er alle bånd slitt av. Vi tilhører en ny verden som holder på å vokse sig frem gjennom hårde og tunge kampe og dere tilhører en gammel verden, som luter mot avgrunnen.

255

Den samme kamp som arbeiderklassen fører i andre land føres også hos oss. I det siste halvår har arbeiderklassen her hjemme ført en hard og bitter kamp. Jernarbeiderne og de øvrige arbeidere har måned efter måned sultet og kjempet. Det var en rettferdig kamp de førte, kampen for sin egen eksistens. Men allikevel har vi vært vidne til hvordan alle borgerstatens maktmilder har vært benyttet, ikke mot arbeidsgiverforeningen, men mot arbeiderne. Borgerstatens regjering stod straks parat til å beskytte streikebryterne: det værste pakk, dette bunnfall av individer, som kryper for de nuværende makthavere og dolker de kjempende arbeidere i ryggen. Det var disse avskyelige individer, som borgerstaten med

260

265 regjeringen i spissen hadde interesse av å beskytte. Regjeringen ser jo ikke sin
oppgave i å beskytte arbeiderklassen, men å beskytte den klasse hvis
representanter de er, nemlig borgerskapet. Derfor var det at borgerstaten rettet
sine våben mot arbeiderne. Det var det samme vi kunde iaktta her hjemme som
270 arbeiderklassen har oplevet i andre land. Politi og militær blev mobilisert for å
hjelpе arbeidskjøperne til å slå ned arbeiderne. Klassejustisen var også i
virksomhet for å ramme arbeiderne og deres tillitsmenn. Det var hele
forbryderbanden, den borgerlige statsmakt som var i virksomhet. Det var den
borgerlige statsmakt som førte kampen mot arbeiderklassen.

275 Når de ikke lenger stoler på sine legale undertrykkelsesorganer går de til
oprettelse av nye. Den såkalte "Samfundshjelp" er jo allerede av gammel dato.
Nu har vi jo også fått "Samfundsvernet", "Fedrelandsforening" og andre
arbeiderfiendtlige organisasjoner. Streikebryterpakket er blitt en hederstand,
som pleies og beskyttes av den kongelige regjering. Hvitegarder er dannet, hvor
280 det mest forfalne pakk innen borgerskapet er samlet. Disse elendige individer,
disse hvitegarder opmuntres av myndighetene til å øve sig i våbenbruk, bevebne
sig med sikte på kampen mot småkårsfolket her i landet. Vi står overfor et
bevebnet, et forbrydersk borgerskap, som organiserer sine bevebnede bander,
som ikke viker tilbake for å drukne arbeiderklassen i blod.

285 Alle maktmidler tas i den herskende klasses hånd for å opretholde sitt
herredømme, for å utsuge og utbytte den undertrykte klasse. Den borgerlige hær
og bevebnede hvitegarder skal rykke ut og slå ned arbeiderne i det øieblikk de
ikke blindt vil finne sig i å være slaver under de nuværende makthavere.

290 Det er mot disse bevebnede bander, mot den borgerlige hær, mot borgerstatens
forskjellige undertrykkelsesorganer vi kommunister stiller vårt program. Vi
kjemper ikke for å utbytte og utsuge nogen andre klasser i samfundet. Vi vil
tvert imot avksaffe utbytningen. Vi vil stille oss i spissen for å frigjøre det
295 arbeidende folk fra det økonomiske slaveri. Men vi er klar over at denne
oppgave ikke kan løses med midler som er "anerkjent" av de nuværende
makthavere, at denne kamp [ikke] kan føres med fredelige midler. Vi drømmer
ikke om et fredeligsinnet, liberalt borgerskap. Vi lar oss ikke bedra. Derfor er det
vår oppgave å si sannheten til arbeiderklassen.

300 Arbeiderklassen må lære sig, at når utbytterne føler sin makt truet blir de som en
rasende tiger. Arbeiderklassen må lære sin fiende å kjenne, så den ikke lar sig

305 bedra av det hyklerske borgerskap. Erfaringene fra andre land viser oss hvem de er. Der sitter idag titusener av arbeidere fengslet, tusener av arbeidere er jaget og forfulgt av de borgerlige politiagenter. Arbeiderklassens beste talsmenn sitter og vansmekter i de borgerlige fengselshuler. Det er den erfaring vi har høstet.

310 De klassebevisste arbeidere er derfor idag klar over hvad de har ivente. De nærer ingen illusjoner om et fredelig borgerskap. De vet at der er ingen forskjell på borgerskapet, at det er og blir det samme i alle land. Men det haster å få hele arbeiderklassen til å forstå hvad den har ivente. Enhver fredsillusjon må tilintetgjøres. Arbeiderklassen må skaffe sig våben og lære å benytte dem i sin klasses interesse. En bevebnet arbeiderklasse, som står rustet til tenderne er det 315 eneste de nuværende makthavere har respekt for, som kan tvinge dem i kne. Der må settes makt mot makt, vold mot vold.

Sannheten må derfor idag slynges ut til hele arbeiderklassen, til alle dem som sliter og lider under kapitalismen. Vi vil fortelle dem, at de må lære sig å benytte 320 kapitalistklassens egne våben, som våben i sin egen klasses frigjørelseskamp. En revolusjonær arbeider går aldri på akkord med sine meninger. Han skjuler ikke sannheten for sine klassefeller. For ham er der ingen makt som kan stanse den revolusjonære propaganda, ingen makt som er sterk nok til å stanse arbeiderklassens frigjørelse. Når vi vender oss mot militærstreiken som middel til 325 å ødelegge den borgerlige hær, så er det nettop fordi den anviste vei er falsk, fordi den ikke fører til det som tilsiktes.

Istedenfor militærstreik sier vi at arbeider- og bondeungdommen skal gå inn i hæren. Deres plass er ikke utenfor, men innen den borgerlige hær. Det er nettop 330 på moene, at arbeider- og bondeungdommen møtes. Her må også den revolusjonære arbeiderungdom møte frem. Det blir deres opgave å vinde utbredelse for de revolusjonære ideer. Lære arbeider- og bondeungdommen kommunismen å kjenne. Det er en revolusjonær opgave som skal utføres på moene, som skal utføres innen den borgerlige hær. Men de borgerlige 335 lovparagraffer må ikke hindre denne opgave. Det blir derfor de revolusjonære arbeideres opgave å bryte alle lovparagraffer som stenger for den revolusjonære propaganda, de må undergrave den borgerlige hær, de må ødelegge den som et maktmiddel i den herskende klasses hender.

340 Men til dette arbeide kreves den mest begeistrede, den mest offervillige, den mest revolusjonære arbeiderungdom. Derfor kan vi ikke si til den revolusjonære

arbeiderungdom at de skal gå til militærstreik, at de skal holde sig borte fra
moene. Vi kan ikke overlate arbeider- og bondeungdommen til de fascistiske
345 agitatorer og de gudelige salmehylere. Det er nettopp deres agitasjon som må
møtes av den revolusjonære oprørsagitasjon. Det er den revolusjonære
arbeiderungdom som må sørge for at arbeider- og bondeungdommen i den
borgerlige hær lærer sig å bruke våbnene i sin egen klasses frigjøringskamp. De
må lære sig å bruke våbnene mot den klasse som er deres undertrykkere i
350 samfundet. Det blir vår oppgave å drive et planmessig, systematisk
opplysningsarbeide på moene, som går ut på å ødelegge den borgerlige hær,
undergrave dens disiplin, desorganisere den som redskap for den herskende
klasse. Når hæren blir utkommandert med våbnene vendt mot arbeiderklassen
må soldatene forstå hvem som er deres virkelige fiender, og hvem de skal rette
355 sine våben mot. - Dette er den store og viktige revolusjonære oppgave, som den
kommunistiske arbeiderungdom har å løse innen den borgerlige hær.

Men det er heller ikke tilstrekkelig å drive vår revolusjonære propaganda på
moene med sikte på å ødelegge og undergrave disiplinen i den borgerlige hær.
360 Vi må si til arbeiderne på arbeidsplassen hvad borgerskapet vil bruke hæren til.
Vi må si til arbeiderne at borgerskapet danner hvitegarder, som blir understøttet
av den borgerlige statsmakt. Vi må fortelle dem at disse bevegde bander er
rettet mot arbeiderklassen. Derfor må arbeiderne på arbeidsplassen sette sig i
forsvarsstilling. De må på alle arbeidsplasser danne arbeidergarder til beskyttelse
365 av sine interesser. De må skape en rød armé, som kan opta kampen mot
borgerskapet og hele dets statsmakt.

Vi spør ikke om hvad borgerskapet mener om disse spørsmål. Vi kan ikke
overlate til dem å avgjøre hvilke midler vi har rett til å bruke i vår kamp. Nei, vi
370 tar oss denne rett. Vi bevegner oss, når det er nødvendig for den oppgave
arbeiderklassen har å løse. Hvis de klassebevisste arbeidere viser undfallenhet
her, hvis de ikke sier den hele og fulle sannhet til arbeiderklassen så vil de svikte
sig selv og sin egen klasse. Men vi akter ikke å gjøre det. Vi vil hensynsløst rydde
av veien alle falske fredsillusjoner. Det er en stor oppgave arbeiderklassen har å
375 løse, den største som hittil har foreligget i historien.

Kampen blir hard, den kommer til å kreve mange og store ofre, men de
revolusjonære arbeidere viker ikke tilbake for denne kamp. Ingen ofre er for
store når det gjelder å rykke frem og tilintetgjøre borgersamfundet, tilintetgjøre
380 den borgerlige statsmakt og gjennom arbeiderklassens diktatur grunnlegge det

kommunistiske samfund.

385 Lagmannsretten behøver derfor ikke å filosofere over innholdet i min artikkel. I
den artikkel som er oplest her i lagmannsretten idag står der altfor litet av de
sannheter som det er nødvendig å slynge i ansiktet på borgersamfundet. Om
denne artikkel er i strid med de borgerlige lover, er et underordnet, et
betydningsløst spørsmål. Det som er det avgjørende er å vekke arbeiderklassen
til oprør mot det bestående samfund, å fylle arbeidermassene med oprørsånd og
390 trangen til revolusjonær handling. Det gjelder å ruste arbeiderklassen åndelig og
fysisk til de kampe vi går i møte.

Jeg står ikke her og apellerer til denne "retts" borgerlige samvittighet. Dere
tilhører borgerskapet. Dere sitter for å vareta den herskende klasses interesser.
395 Dere er bundet til borgerskapet rettsopfatning og må dømme oss efter
borgerskapets love.

Mellem oss og dere er alle bånd slitt av. Vi hevder en ny, en revolusjonær
rettsopfatning, som er i strid med den herskende klasse, men som tjener den
400 arbeidende klasses interesser. Her står en ny verden mot en gammel verden, som
holder på å gå til grunne. Det er kommunistenes opgave å påskynde denne
utvikling. Vi vil med hele vår kraft, med hele vår sjel kaste oss inn i kampen for å
løsrive arbeiderklassen fra den verden dere tilhører. Det er denne opgave vi vil
arbeide for, og ingen trussel om straff eller fengsel kan hindre oss i dette arbeide.
405 Jeg sier dette åpent til dere som sitter her idag, til representantene for den
herskende klasse.

De revolusjonære arbeidere er vant til å bli utskjelt og å være forhatt av
borgerskapet. Vi har i den senere tid, særlig i de siste uker, vært vidne til hvordan
410 borgerpressen har drevet sin ophisselsestrafikk mot oss. Den borgerlige presse,
de betalte lakeier i reaksjonens tjeneste, søker å hindre oss i vårt arbeide. Vi er
ikke forbauset over denne trafikk. Det er en del av den herskende klasses kamp
mot arbeiderne. Men vi kan ikke la oss skremme. Vi vil fortsette vårt arbeide på
tross av borgerpressen, lagmannsretten og andre organer for borgerskapet.

415 Men der kommer en dag da arbeiderklassen, da alle lønnsarbeidere,
industriarbeidere, funksjonærer, fiskere, småbønder og andre befolkningslag
som idag er undertrykt vil reise sig til besluttet kamp. Den tid kommer da de
vil virkeliggjøre det mål vi kjemper for, det ideal arbeiderklassen har satt sig. Når

de borgerlige makthavere er styrtet vil det samfund bli bygget, hvor det arbeidende folk har den hele og fulle makt.

425 Men denne opgave kan ikke løses, hvis ikke arbeiderklassen besluttomt samler sine krefter i by og bygd og forbereder sig på kamp.

Militærstreiken er ikke det middel, som tjener denne kamp. Tvrtimot, det gjelder om å gå inn i den borgerlige hær og ødelegge den som redskap for den herskende klasse. Det gjelder å samle arbeiderklassen i bevebnede arbeidergarder
430 på alle arbeidsplasser. Det gjelder å skape en rød arbeiderarmé som er sterk nok til å knuse borgerstaten og dens brutale maktorganer.

Vår parole er derfor, at arbeiderungdommen, den revolusjonære arbeider- og bondeungdom samlet skal gå inn i den borgerlige hær, inn på moene. Vi vil
435 opfordre ungdommen til å bryte alle hindringer som står i veien for den revolusjonære propaganda. Vi vil samle arbeider- og bondeungdommen til felles revolusjonær kamp.

Det er ut fra denne opfatning jeg har skrevet den påklagede artikkel. Ut fra
440 denne opfatning kommer jeg til å fortsette mitt arbeide, kommer jeg til å delta i arbeiderklassens kamp og mane den til oprør mot det bestående samfund og den herskende klasse.

Dere kan dømme mig som dere vil. Deres dom interesserer mig ikke.
445 Arbeiderklassens revolusjonære opgave kan ikke stanses av borgerskapets domme.

450 **Kilde**
NKP og militarismen. Oslo 1924, s. 2-13

URI
<https://www.virksommeord.no/tale/vi-lar-oss-ikke-skremme>

455